

μὲ μὴ κρύπῃ σ' τὸ νερό,
τὸν κακό σου τὸν καιρό.

- Η. — Πάψε, δὲ, καὶ μὴ μὲ δρέψῃς.
Φ. — Ἄς γενῇ καθὼς δρέψῃς.
Η. — Ἔλα τώρα νὰ μοῦ πῆς
ἐν ἐλπίδα ἐλέπτῃς κἀποῖα
πὼς ἢ πρῶτῃ μας κρηπίς
ἐν θά μείνῃ τόσο σάπια.

- Φ. — Τούτων ὄλων σηπομένων,
καθὼς οὐπα καθαρά,
κ' ἄστακων φαρμαυμένων
οὐ τρισένδοξα νερά,
καὶ τὸ σκάφος τῆς πατρίδος, ὅπως λίνε, κουτρωθῶ
καὶ τυχαίως καὶ μοιραίως ἀρμενίζῃ πρὸ καιροῦ.

Τούτο δὲ καὶ σὺ τὸ ἐλέπτῃς μ' ἔλῃ σου τὴν στραβομάρα...
ταίγαρον, δὲ, Περικίλετο, μὲς ὅτῃν τόση σαχλαμάρα
πῆγα μόνος μου ν' ἀκούσω
τὴν εὐφράδειαν ἐκείνου,
τὴν εὐφράδειαν αὐτοῦ.

Καὶ τὸν κώδινα νὰ κρούσω
γέου μέλλοντος κινδύνου
ὅτῃν φυλὴν τῶν φηφτυτο.

Ἀκαρτία κατὰ πάντα καὶ τὰ θεοῦρετα, πλήρη
μὲ κυρίαρχον φρενήρη,
πεδρεψε νὰ κἀνῃ χάρι, καὶ μ' ἀπράτητον παλμῶν
ἐπερίμενε ν' ἀκούσῃ τὸν μεγάλον τὸν φαλμῶν.

Νάσω καὶ τώρατο φλόα...
μὲ κυττὰ καὶ τὸ κυττὰ...
πλὴν ἀνὰ νὰ πῶσῃ βύλο
καὶ βρασιδὶ δυνατῶ,

ἔκυσσα τὸν Κέρκυρατο, Περικίλετο, μοῦ σκαίραδε,
ὅτῃν Βουλήν νὰ λέγγῃ τάδε.

Πρὸς πλούτους ὁ πρῶτος τοῦ Κουδέρνου πλούτος.

Ἄς λείψουν κτὰ Φακίρηδες,
τὰ λόγια τὰ χαμένα,
κ' ἴδῃ οἱ καρδοκίρηδες
ἔς ἔλθουν μ' ἔμνενα.

Ἄς ἔλθουν ὄλοι φιλικὰ
μ' ἔμνε νὰ διευθύνουν,
νὰ ὄδωσι καὶ τὰ Ναυτικά
τὶ δὲ βόλο θὰ γίνουν.

Ἐμπρός... τὸ ὄθῃμα μας ταχῶ...
μαζὶ μοῦ κἀθε κόμμα,
κ' ἄς γίνουν ὄλοι μὴ ψυχῇ
κ' ἴνα μόνεχα σῶμα.

Ἔλα, καὶ ἔμνε Ράλλη,
καὶ σὺ, Μαυρομυγάλη,

καὶ σὺ, Δραγοῦμη Στέφανε, τὸν Ἰαπωνίαν στύλε,
κατέβ' ἀπὸ τὸ ὄθῃμα,
κ' ἔλα νὰ γίνῃς φίλε,
Ναυάρχος τῆς Τσοῦστρα.

Μὰς καρτεροὺν ἀνήμερα
θηρία λιμοκίμνα,
ὡς διαρκῶς σήμερα
Ναυάρχους σὺν κ' ἔμνενα.

Ἄναψ' ἔς ὄθῃμα τώρα
τοῦ Ναυτικοῦ σωτήρες...
πῶστε θωρακοφόρα
κ' ἀσπίδας καὶ μούρας μοῦρας.

Πῶστε τὴν Ἰβρα, ἔξογῃς, τῆς Σπέτσας, τὰ Παρρά,
τοῦ Στάλου τῆς ἀντικαίς,
ὡς δίνω Ναυκρατοῦσας καὶ Βέλη τρομερά,
Σφενδόνας, Δόξας, Νίκιας.

Σὰς δίνω τὰ ποτάμια,
τῆς τρόμπας, τὰ χωνιά,
ὡς δίνω τὰ κατράμια,
ὡς δίνω τὰ σχανιά.

Σὰς δίνω νεωσοκούς
μεγάλους καὶ τρανοὺς,
ὡς δίνω γέρο λύκους,
Σαθάχ θαλασοῦσος.

Σιμῶσαί με, ἔξογῃς μοῦ, κ' ἴνω πηδῶ σιμά σας...
ἢ Κίχλιας ὡς προσμένουνε, κ' ἢ Κίσοσις χαρισμά σας...
Ἐμπρός, καρδοκίρηδες, χαρῆψτε πυρρῆχιο...
ὡς δίνω καὶ τὴν Ἀμύνα γκαμά τὴν ὑπερβύχιο.

Θέλουν πολλοὺς τὰ Ναυικά...
καὶ σκάφη μικροσκοπικά
ὡς δίνω καὶ ταλέρια.

Ὅσα γὰρ πρόκαια σφρηγοῦν
καὶ μῆρα νύκτα κληροῦθον
τὰ τόσα λαθραπόρια.

Καὶ πρὸς τοὺς μέλλοντας ὄγῃς,
μὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐλάσσονας
εἰς ἐποχὴν ἀνώμαλον.

Σῶστε, παιδά μὲ τὴν Ἀργῶ,
σῶστε μὲ τοὺς Ἰάσονας
ὅτῃν δέρας τὸ χρυσομάλλον.

Ἐμπρός... ἀγύρας ἔρετα
καὶ συντροφιά ὡς πᾶστε
κ' ἔκαινον τὸν Ὀρρία,
νὰ φάγῃ καπορῶματα,
ποῦ Παρλαμέντων κῶματα
σκαρῶνον κορυφαία.

Θάλασσα, μικροθάλασσα, τὸν ἄργυρόν σου κόλλα...
παράστε τὴν Χέρυδι, παράστε τὴν Σκόλλα.

Όρα καλή... περάστε γυλιούς με πραιανάδες,
 παράστε και πύλας σκοπέλων και κινδύνων,
 και τὸν Ὀρφέα δάξτε νὰ κλέβη πατινάδες
 και νὰ δουδαῖν ἀτόματα περπαθὼν Σειρήνων.

Ἔγινε μὲλα κι ἔγινε λέσσα,
 εἰς τὸ σὸ καρότι μὲσα,
 σφίξεται θερμὸ τὸ χέρι
 τοῦ μεγάλου πριόνιστη.

Πάρετε Ναυάρχου κιάλι,
 Σέφρανε, Μαυρομιάλη,
 κι εἰς σταθὸν και τὸ Κορδόν
 ἴστην πώδια, σὸ πῦνι.

Θέλω γιὰ Ναυάρχους εἰλους...
 θάνατ γκαανιθὸς πρόμμα
 μὲ τοὺς ἔλλοις τρεῖς ἀνάμει
 νὰ συγκυβερνῶ τοὺς Στάλους.

Ἡ πατρίς τὸ θέλει τόσρα
 μὲ τοὺς τρεῖς νὰ πάρι φέρα.
 Ἡ πατρίς, ἐκείνη μόνη,
 ἔρχεται και μὲ σπῆνει
 ἐκ τῆς ἔβρας ἀρον ἀρον.

Και μὸς λέει μίς, σ' αὐτὸ
 πῶς δοῦσαν ζηταί
 πριόνιστην τσαούρη.

Ἡ πατρίς μὰς παρασφίγει...
 μάνη κι' οὐ παρασφίγει,
 μάνη γυριὰ κι' οὐ φέσκει,
 Ναυάρχου τοῦ Θεοτόκη.

Καί' σὸ βατήρι μὲσα μὰς θαυμάρουνε
 κι' ἀμέσως σ' τοὺς Κορφοὺς μὰς πᾶνε πρῖμα...
 γαλέτικες παξιμάδες μὰς τρατάρουνε,
 κι' ἔμπροσ εἰς τοὺς Ναυάρχους κάνουν σχήμα.

Και κωστάς τὸ Γαστοῦρι,
 και κωστάς τῆς Δουκάτιας,
 και φωνάζωτ' ἀνὰ χαισοῦρι,
 ἔδ' ἔλθωμ' και ἀπερνώτ'.

Κέρμαρ μου, Κερμαρ μου,
 πότε θὰ σὲ ζαναῖθι,
 πότε σ' τοὺς Κορφοὺς ἔδω
 θὰ ζαναῖθωτ' ἀνὰ νερά μου.

Τίσορησ εἰμαστε, παιδιὰ, κι' οἱ τίσορησ βαρδάνε,
 ὅπου θὰ διορθώσωμ' τὸν Στάλο τὸν σακλήτ.
 Τίσορησ εἰμαστε, παιδιὰ, και πᾶνε χέρι χέρι,
 κι' οἱ τίσορησ θὰ κόψωμ' μὲ δίκοπο μαχαίρι
 εἰς τοῦ Στάλου τὰ σακρά
 και τῆρρωσται και τὰ λεπρά.

Τίσορησ εἰμαστε μὲ νοῦ και μὲ δουλειὰ λιγότερα,
 κι' ὁ Κόντες ὁ καλλίτερος
 κι' ἄπ' εἰλους μαγαλιτέρος
 λαίνοσ εἶναι τὴν Ἀρχή, τὴν πρώτην δερεμῆρα.

Τίσορησ εἰμαστε, παιδιὰ, κι' ὁ Κόντες ὁ καυρῖνος
 μὲ τὴν Ἀρχή μαρεσί' ὅσοι κι' εἶναι μαρεσι' ὅσοι.
 Τῆς λέω τόσα, δὲν ἔσπ'η,
 μ' ἔκωρατα κλαναῖτα,
 τῆς μαγεραῖο δὲν δειπῆ,
 τῆς σπῆνὸν δὲν κομῆτα.

Κανείς σ'αυτήν δὲν πειθαρχεῖ,
κουκουτοὶ δὲν τὴν μέλει...
ἀνάθεμά την τὴν Ἀρχή
κ' ἔκεινον ποῦ τὴν θέλει.

Σήκω, κυρά μου, πλάγματος, σήκω, κυρά μου, πίκος,
καὶ κάθε σακκουαράβου σὺν Νεοταυθῶ σου θέλει.

Σήκω, κοκκίνα μου τραλλή,
καὶ βάλε τὸ φακίλι,
νὰ ἴδῃς κ' ἔκεινήν τὴν Βουλή,
ποῦ γ' ἴνηκε σ'τὴν Πόλι.

Κ' ἔκεινή σ'χέδια πολλὰ
σὺν τὴν ἑκὴ μάς κἀνε,
κ' ἔχει σκοτούρα καὶ μπαλά
τῆς Πόλης τὸ Νυδάν.

Καὶ τούτη γιὰ τσο-κροῦ τὸ δάκτυλό τῆς γλάφυ,
καὶ μὴ τὸ Σύνταγμα ἀπάντ' σὺν λόγῳ τοῦ Καλλίτη.
ἔχει κ' ἔκεινή σὺν κ' ἴμας τὴν θέληση τὴν ἴδω,
καὶ θέλει τούτη, τὴ φορὰ
καράβια νέα καὶ γερά,
ποῦ σ'τὰ σκοπὰ τῶν βραβὰ νὰ μὴν κολλοῦνε στρεῖβω.

Κ' ἔκεινή βάζει τὴν φωνή
καὶ θέλει Στάλιος νὰ γενῆ,
καὶ σὺν ἴδω καὶ μὴ τὸς τρεῖς πῶς δὲν τὰ καταφέρνω,
τότε ποῦ λέτα βροθὸς καὶ Νεοτούρκους πέρνω.

Καὶ τὸν Κιμήλ παρακαλῶ,
ποῦνα Βεζύρης μὴ μοσλῶ,
καὶ σ'τὰ δικά μας Ναυτικά
νὰ φέρῃ πειθαρχία,
καὶ γ' ἀγοράσῃ μερικὰ
τοῦ Στάλιου μας λαχάτα.

**Ἐλάλει σὺν ἔκοντι ζωνθῶς
καρποδοκρηθῶν χωθῶς.**

Χρόνους καὶ χρόνους ἔκανες Κορφέτης, καπετάνιος
καὶ Σαρακέρης ἔγινες μὴ πάλα καὶ μὴ κρόνος,
νίκαις μεγάλαις γρήγορως
μὴ τὴν Ἐλρά, Κορφέτη,
τὸν ἔβνο δὲν ἔχουσασε,
τὸ μπῆτε καὶ τὸ ραχάτι.

Τὸ κρόνος στρεπτασιὰ
τὸ λαχταρῶς, δάικη,
καὶ μάχαις εἶδες σὺν Τοκπὸ
κ' ἔτοκωσες τὴν Νίκη,
ποῦ τὰρα δὲν περὶ κ' αὐτῆ,
μὴ κοῦτσα κοῦτσα παραταῖ
βασιάντας δεκανίαι.

Βαρὲς γράν — κάσσα σοβαρὸς καὶ παϊκί κλαπαδῶρα,
κ' ἔσαν ἀμκαλοκῆθῶνες
προεἰλθῶν πολυεὶ ἡθῶνες
γιὰ νὰ σοῦ ποῦν πῶς σταυλῶν ἔνεσκηφε κληθῶρα,
τοῦς λές νὰ φερῖ ἴσωνε τὸ κάθε τὸν ἀμπίλε
κ' ἄλλωις νὰ φροντίσωνε νὰ βγάξουν τὸ καρβέλι.

Ὅσους ποδάρι σοῦ πατοῦν
συμφορῶδες τοῦς θέλει...
αἰθηροδρόμιος σοῦ ζητοῦν;
μηχανικός τοῦς στέλλεις.

ἔχεις καὶ Συμπολίτσεια, ποῦ σ' ἔβρνευε χορτάτη,
ἔχεις καὶ πρῆνη Ἰπουργῶδες, ποῦ κολοπονάνα,
ἔχεις κ' Ἄντιπολίτσεια τριπυφάλη, Κορφέτη,
ποῦ θέλεις μία κεραλῆ συγκυβερνήτσα νάνα,
καὶ ἀρχῆς σὺ τῆς ἀμαρτίας τῆς φάσας καὶ τῆς κότας,
καὶ τῆς τιμῆς τῆς πρώτας.

Καλὰ μαζί τῆς τὰ πῆρνε;
δὲν κ' τῆς μιλῆς τραχῆος,
καὶ θαλασσιὰς πῶς κυβερνῆς
μοιραῖος καὶ τυχαῖος.

Θέλεις μαζί μὴ τὴν Ἐλρά
κ' ἔμας νὰ κυβερνοῦμε,
κουρσάτσηες μὴ τὴν βουλεζὰ
κ' ἔλαι οἱ συμπονοῦμε.

Κουρσάτσηες ἀληθινὰ, καὶ τὴν ἀποστακίμους
θέλεις νὰ δῶσης καὶ σ' ἔμας τῆς δρόσους τὸ μένος,
μ' ἔμας τοῦς τρεῖς νὰ σοσκερῆς καὶ σ'τὴ δουλειὰ νὰ ράφης,
μ' ἔμας τοῦς τρεῖς τὸ Ναυτικό καλὰ νὰ τὸ πιαστέφης,
μαζὶ μας ἔνα νὰ γενῆς, νὰ πῆρε καὶ νὰ κερῶσης,
κ' ἔδῳνας, βέρη καὶ τιμῆς μαζί μας νὰ μοιρῶσης.

Τῆς μοιραῖος, τὰ ποτῆμα, τὰν πορτοκίλλοδῶρα,
σ' ἔμας τῆρνεῖς ἔλα.

Ἄδικά μας τὰ καράβια καὶ κάθε Ναυτικός,
ἔρετε οἱ τρεῖς μας θέλεις νὰ κῆναιε φηγοῦρα,
καὶ σὺ σὺν μετρίορρων κ' ὑποχωρητικῶς
κραταῖς μονάχα, Κόντες, τοῦ Βασιλῆρα τὸ πόρα.

Καὶ κηρυξῶνες ποταλῆας,
μ' ἔλλωις λόγους ἀγγελῆας.

Μαλετίπολος ὁ Νι, δειθῶνιν ἐν σοφίᾳ
ἐργασίας τεχνικῆς καὶ συμφορῶσι γαρφαῖα,
δέχεται κ' ἔμμεταλλοῦσι, εἰδικῶς κατὰ πάντα,
μῆνι σ'τὴν ἔδῳν Στάλιου, τσοσρ' αἴξων καὶ τριάντα.

Ρῶδων Στάλιους, ποιήσαι Ἄνασταση Μωραῖτη,
μ' αἰσθημα πολὺ καὶ πένον
καὶ ρυθμῶν ποικίλων τόνον,
τὰς ὅποιαις ἐμπνευσμένος κ' ὁ Ρωμηθῶς διακηρύττει.

Τὴν αἰθρὸν Κυριακὴν εἰς τὸ ἄημοκῶν
κονοκῶτο κρῆτης τάξιος, μέγα μονακῶν,
καὶ μὰς σ'τὰ μελεθῶματα, τῆς γλῶσσας καὶ τὰ λοσῶν,
ἔ' ἀκούσεται καὶ τὴν Φωκὰ τὴν ἀξιοδουλοῦσῶν.

Κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Πατήσιμα συναδέθῳσαν λαμπρῶς
Μήρης ὁ Καλαποθένης, ποῦκα τὸ γνωστὸν ἔμωθῶς,
κ' ἡ τοῦ Βάρβογλη Κατῖνα, ποῦκα Διμήπη βλακατῆρα,
κ' ἔχει μάτσα σαφειρόνμα κ' ἄμορφη πολλή καὶ χαρῆ.
Κ' ἔλαι ρῶβα κ' ἀγῶτα τοῦς εὐχῆθῳσαν παρίσῳμα
κ' ἔλεγε κ' ὁ Φωκουλῆς: ἀχίφουχ' μου σ'τὰ Πατήσιμα.

Τοῦ Παύλου τοῦ Νιρβῶνα δῶρα τὸ Καλιδῶν...
ἡ θάλασσα καὶ τοῦτο τὸ θαρροσπερῶνινα.